

Arrest

nr. 273 637 van 2 juni 2022
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 12 april 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 maart 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 maart 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 mei 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een Georgisch staatsburger van Yezidi origine, geboren in Moskou op (...). Op 20 september 2017 diende u samen met uw ouders Z.I. (...) en K.I. (...) (O.V. X) en uw zus Z.L. (...) (O.V. X) een eerste verzoek om internationale bescherming in bij de bevoegde Belgische instanties. U baseerde uw eerste verzoek in hoofdde op de vluchtmotieven die door uw moeder werden aangehaald. Uw moeder hing het orthodox christelijke geloof aan en huwde in 1992 met uw vader Z. (...), die echter de yezidi religie aanhing. Uw moeder stelde dat haar broer om deze reden ernstig gekant was tegen het huwelijk en dat hij hen herhaaldelijk met de dood bedreigde. Daarnaast werden uw ouders begin jaren '90 het slachtoffer van een nationalistische groepering in Georgië wegens hun yezidi religie. Om deze redenen emigreerden

uw ouders in 1993 naar Rusland, waar ze eerst in Tyumen en later in Moskou woonden. Zowel u, uw zus Z. (...), als uw broers G. (...) en O. (...) werden in Rusland geboren. In Rusland kregen jullie te maken met pesterijen en fysiek geweld door skinheads. In 2012 besloten uw ouders naar West-Europa te emigreren. Jullie reisden naar Polen waar uw ouders op 27 september 2012 asiel vroegen. Zonder er de beslissing af te wachten, reisden jullie naar Frankrijk waar uw ouders op 5 oktober 2012 asiel vroegen. Jullie verbleven er bij uw oom langs vaderszijde en diens gezin. Na een negatieve beslissing in Frankrijk reisden jullie naar Duitsland, waar uw ouders op 5 maart 2015 asiel vroegen. Vervolgens werden jullie door de Duitse autoriteiten uitgezet naar Frankrijk waar uw ouders op 22 maart 2016 opnieuw internationale bescherming aanvroegen en een tweede negatieve beslissing ontvingen. Uw broer O.I. (...) (o.v. 8.508.030) werd in Frankrijk geboren. Op 18 september 2017 reisden jullie naar België en twee dagen later dienden u, uw zus en uw ouders er een eerste verzoek om internationale bescherming in. Daarnaast verklaarde u in het kader van uw eerste verzoek niet naar Georgië te kunnen terugkeren omdat u geen Georgisch spreekt, u niet weet hoe de situatie er is en wat u er zou kunnen gaan doen. Hoewel u door uw ouders de Georgische nationaliteit heeft, voelt u zich geen Georgische. In het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming nam ik de beslissing dat uw verzoek kennelijk ongegrond was. Het beroep dat u tegen deze beslissing aantekende bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werd verworpen bij arrest van 19 juni 2019. U diende hiertegen geen cassatieberoep in.

Zonder naar Georgië te zijn teruggekeerd, diende u op 28 november 2019 een tweede verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische asielinstanties. U verklaarde dat u sinds juli 2018 een vaste relatie heeft met een Iraakse, A.D.M. (...) (o.v. 8.410.983), die ook asiel vroeg in België. U ontmoette hem in het opvangcentrum, waar u samen met uw ouders, zus en broers verblijft. U heeft samen met uw vriend gewerkt. Nu hij in Brussel woont, zien jullie elkaar minder dan vroeger, maar jullie doen activiteiten zoals iedereen en gaan samen naar de bioscoop. Alleen uw zus is op de hoogte van uw relatie. U heeft hierover niets verteld aan uw ouders, omdat zij erg aan de tradities vasthouden. Omwille van de tradities van de yezidi vreest u, in geval u naar Georgië zou terugkeren, genitale verminking te ondergaan evenals een gedwongen huwelijk. Uw vader heeft de yezidi mentaliteit en voor hem is een gedwongen huwelijk en besnijdenis normaal. U wil daarentegen vrij zijn; naar school gaan, werken en een vriendje hebben. Volgens de traditie word je als meisje ofwel gedwongen om te huwen op je 16de of 17de ofwel word je besneden en kan je later trouwen. Uw vader wilde dat uw zus met haar neef zou trouwen, de zoon van de broer van uw vader, die in Frankrijk woont. Uw zus wilde dit niet en kende hierdoor problemen, maar kon het huwelijk uiteindelijk verhinderen waarmee haar probleem, althans voorlopig, van de baan was. Voor u was er in februari 2020 ook sprake van een huwelijkskandidaat. Het ging om een yezidi die in Duitsland woonde. Uw ouders hadden contact met hem gelegd. Uw vader legde u uit dat hij enkel zou afkomen opdat u hem zou zien. U zou dan zelf uitmaken of u akkoord ging of niet. U zei 'nee' omdat u vreesde dat u naar Duitsland zou worden meegenomen en niets meer zou kunnen doen. U zei tegen uw vader dat als de jongeman zou komen, u weg zou gaan en u de maatschappelijk werkster of de politie zou zeggen dat u gedwongen wordt.

Sindsdien werd u geen andere huwelijkskandidaat meer voorgesteld. Uw vader spreekt momenteel met u niet meer over een huwelijk. Toen u tegen uw moeder zei dat u niet met om het even wie wilde huwen, zei ze dat dat nu eenmaal de traditie was bij yezidi. Daarnaast gaf u aan dat u niet naar Georgië kan omwille van de redenen die u tijdens uw eerste verzoek had aangehaald; u kent het land niet, kent de taal niet, kent er helemaal niets en bent bang voor yezidi.

Ter staving van uw tweede verzoek legde u verschillende artikels voor in het Russisch over tragische incidenten rond gedwongen huwelijk en bekering, artikels over vrouwelijke genitale verminking en een USB stick waarop deze artikels terug te vinden zijn alsook een filmpje waarin te zien is hoe een jongeman van yezidi afkomst in Rusland problemen kent met zijn ouders omwille van zijn relatie met een Russische jonge vrouw die niet van yezidi afkomst is.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofdte kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt. U voerde wel aan dat u momenteel een psychologe ziet die u geholpen had om uw relaas te doen in het kader van onderhavig verzoek om internationale bescherming. U kunt met uw psychologe praten over wat er op uw hart ligt, waarna u zich beter voelt. Ter staving hiervan legde u een attest voor van het Belgische Rode Kruis, waarin staat dat het Rode Kruis zal instaan voor de kosten verbonden aan de psychologische begeleiding die u zult krijgen, waarvoor een afspraak werd vastgelegd op 20 januari 2021 om 13.45 uur, op het moment dat u uw persoonlijk onderhoud op het CGVS aflegde (CGVS, p. 11). Niettemin begrip kan worden opgebracht voor eventuele psychologische problemen die u zou ervaren, blijkt uit uw verklaringen en voorgelegde stukken geenszins dat er wat u betreft bijzondere procedurele

noden kunnen worden vastgesteld of dat u niet in staat zou zijn op zelfstandige en volwaardige wijze deel te nemen aan onderhavige procedure.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Er dient vooreerst te worden benadrukt dat het CGVS uw eerste beschermingsverzoek als kennelijk ongegrond beoordeelde nadat u er niet in geslaagd was om een actuele vrees of een reëel risico op ernstige schade in uw hoofde aannemelijk te maken. De beslissing van het CGVS werd middels een arrest bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. U diende hiertegen geen cassatieberoep in bij de Raad van State binnen de wettelijk voorziene termijn. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige beschermingsverzoek en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

In onderhavig, tweede beschermingsverzoek is dergelijk element in uw dossier niet voorhanden.

Wat de verklaringen betreft die u aflegt met betrekking tot gebeurtenissen die verband houden met uw vorig verzoek, met name de problemen die uw ouders omwille van hun verschillende religie kenden met uw oom en u daarnaast niet terug kan naar Georgië omdat u dat land niet kent, u de taal niet kent en er helemaal niets kent (Verklaring VV, nr. 16 en CGVS, p. 2 en 18), moet worden beklemtoond dat uw vorig verzoek door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidige verzoek louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid.

Er moet immers worden benadrukt dat in de beslissing die ik op 26 november 2018 in het kader van uw eerste verzoek nam waarbij ik oordeelde dat uw verzoek kennelijk ongegrond was, omstandig uiteengezet werd waarom geen geloof kan worden gehecht aan de problemen die uw moeder gekend zou hebben met haar broer, uw oom A. (...). Uw moeder wist deze problemen, die zij verklaarde te hebben meegemaakt, immers niet aannemelijk te maken. Daarnaast werd geoordeeld dat de aanpassingsproblemen waarvan u, in geval u naar Georgië zou gaan, gewag maakte, van sociaaleconomische aard zijn, geen verband houden met de criteria die asiel wettigen en geen reëel risico uitmaken zoals begrepen in de definitie van subsidiaire bescherming. Het beroep dat u tegen deze beslissing aantekende bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werd bij arrest van 19 juni 2019 verworpen. Bijgevolg kunnen deze motieven, die u louter herhaalt en waaraan u nog steeds vasthoudt, de kans dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt niet aanzienlijk vergroten.

Wat betreft het nieuwe element dat u aanhaalt, met name uw vrees dat u in geval van terugkeer naar Georgië omwille van de yezidi tradities onderworpen zou worden aan genitale verminking en een gedwongen huwelijk, moet worden opgemerkt dat u hierbij evenmin aannemelijk maakt dat dit de kans dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt aanzienlijk vergroot.

U verklaarde dat u van een yezidi vriendin die in Frankrijk woont gehoord had dat deze praktijk nog bestaat in Georgië en dat ze daarom naar Europa was gekomen (CGVS, p. 11). Toen u gevraagd werd wie erop zou staan dat u besneden zou worden, antwoordde u dat yezidi priesters, uw familie en meer bepaald uw vader dit zouden eisen. Een meisje moet dat ondergaan om maagd te blijven voor het huwelijk (CGVS, p. 11). U toont echter geenszins aan dat uw ouders, overige familieleden, laat staan yezidi geestelijken hierop zouden staan.

Wat uw vrees ten aanzien van uw familie en meer in het bijzonder uw vader betreft, blijkt uit uw verklaringen dat uw vader hier nooit met u over sprak en dat uw moeder, die op haar 17de of 18de huwde, niet besneden werd (CGVS, p. 10). Het is pas op het moment dat u uw moeder vroeg of deze praktijk bestond, waarop ze zei van wel, dat dit onderwerp voor het eerst ter sprake kwam (CGVS, p. 10). U bent er niet van op de hoogte dat iemand in uw familie, bijvoorbeeld uw grootmoeders, besneden zou zijn (CGVS, p. 10-11). U kent verder geen yezidi meisjes of vrouwen die genitaal verminkt werden (CGVS, p.

12). Er kan dan ook niet worden ingezien waarom uw vader in geval van terugkeer naar Georgië er ineens op zou staan dat u besneden zou worden, terwijl hij hier met u, die inmiddels 22 jaar oud bent, nooit met enig woord over gerept heeft. Nu verklaarde u dat de geestelijken, de yezidi priesters, hem hiertoe zouden dwingen (CGVS, p. 13). Gezien u zelf nog nooit in Georgië bent geweest, u er nooit contact heeft gehad met familieleden noch met andere mensen, u er niemand, dus ook geen enkele geestelijke, kent, is dit een blote bewering die u geenszins hard kunt maken (Verklaring VV, nr. 21 en CGVS, p. 9, 13). Ook uw bewering dat de familie van uw moeder daar is, zij u zal vinden en doen wat ze wil, houdt geen steek (CGVS, p. 14). In het kader van het verzoek om internationale bescherming dat uw moeder indiende in naam van uw broertje O. (...), verklaarde uw moeder immers dat zij helemaal geen idee heeft wie van haar familieleden, uitgezonderd haar broer met wie ze geen contact heeft, nog in Georgië verblijft (CGVS O. (...), p. 8). Bovendien is, zoals u zelf ook al aangaf, de praktijk van vrouwenbesnijdenis in Georgië bij wet verboden (CGVS, p. 10). U zou in geval u zich bedreigd zou voelen dat deze praktijk alsnog op u zou worden toegepast, een beroep kunnen doen op de Georgische autoriteiten. Uw bewering dat yezidi ook politieagenten hebben en ook in de regering zitten houdt geen steek, aangezien zij ook de wet moeten eerbiedigen en toepassen.

U bent er voorts evenmin in geslaagd aan te tonen dat u in geval van terugkeer naar Georgië een gedwongen huwelijk riskeert. U verklaarde dat er buiten uw familie hier in België geen andere mensen zijn die u onder druk zetten om te huwen met een bepaalde huwelijkskandidaat (Verklaring VV, nr. 16 en CGVS, p. 20). Eenmaal in Georgië zullen uw ouders echter de yezidi gemeenschap verwittigen dat u daar bent en riskeert u uitgehuwelijkt te worden (CGVS, p. 20). Er moet echter worden opgemerkt dat uw verklaringen dat uw familie u een gedwongen huwelijk zou willen opleggen niet stroken met de verklaringen die uw moeder in dit verband aflegde. Zo verklaarde uw moeder in het kader van het verzoek om internationale bescherming dat zij in naam van uw broertje O. (...) indiende, toen haar gevraagd werd welke vrees zij in hoofde van haar kinderen koesterde in geval van terugkeer naar Georgië, dat haar dochters er gedwongen zullen worden uitgehuwelijkt (CGVS I.O. (...), p. 6). Aangezien uw moeder verklaarde dit te vrezen, is het duidelijk dat zij tegen een gedwongen huwelijk is voor haar dochters.

Nu had u het over één huwelijkskandidaat die uw ouders in februari 2020 voor u op het oog hadden. Het ging om een yezidi die in Duitsland woonde. Het is echter opvallend dat u noch zijn voornaam, noch zijn familienaam, noch zijn woonplaats heeft trachten te achterhalen, ook al verklaarde u niet in hem geïnteresseerd te zijn geweest. Nog opvallender is dat u tijdens uw verklaringen bij de DVZ op 10 maart 2020, toen u zei dat uw ouders uw zus wilden verplichten met iemand te huwen die ze niet kende en u vreesde dat met u hetzelfde zou gebeuren, met geen woord repte over het feit dat kort voordien, namelijk in februari 2020, een voorstel kwam om een Duitse yezidi te ontmoeten met het oog op een gearrangeerd huwelijk (Verklaring VV, nr. 16). Wat er ook van zij, blijkt uit uw verklaringen dat u uw vader toen duidelijk maakte dat u dat niet wilde en de jongeman vervolgens niet afkwam (CGVS, p. 14-15). Sindsdien werd u geen andere huwelijkskandidaat meer voorgesteld. Uw vader spreekt met u momenteel niet over een huwelijk hoewel jullie nog met elkaar praten (CGVS, p. 15, 18). Toen u tegen uw moeder zei dat u niet met om het even wie wilde huwen, zei ze dat dat nu eenmaal de traditie was bij yezidi (CGVS, p. 15). Gezien de jarenlange problemen die uw ouders verklaarden te hebben gekend met de familieleden van uw moeder net omwille van haar huwelijk met uw vader, dat haar familieleden niet zagen zitten omdat uw vader het yezidi geloof aanhing en zij orthodox christen was, lijkt het bijzonder weinig waarschijnlijk dat een gedwongen huwelijk voor uw ouders hoegenaamd geen problemen oplevert, uw moeder luistert naar alles wat uw vader zegt en zij u niet de keuze zou laten, zoals u verklaarde (CGVS, p. 16-17).

Het feit dat uw moeder haar christen orthodoxe geloof kan belijden zoals ze dat wenst (ze verklaarde elke week naar de kerk te gaan), dat uw broer G. (...), O. (...), uw zus en uzelf haar daarbij geregeld vergezellen, dat ze verklaarde dat haar kinderen er allen aan denken zich te bekeren tot het christendom en dat jullie cultureel gezien wel yezidi zijn, maar niet de yezidi religie volgen, vormt een bijkomende indicatie dat uw ouders niet zo vasthouden aan de tradities zoals u nochtans beweert (CGVS I.O. (...), p. 3-4). Het feit dat u aangaf dat jullie geen contact hebben met andere mensen uit de yezidi gemeenschap in België, wijst er eveneens op dat uw ouders niet in die mate vasthouden aan de yezidi tradities (CGVS, p. 18). Toen u overigens gevraagd werd wat uw ouders ervan vonden dat u in België (een jaar lang) in een restaurant aan de slag was, antwoordde u 'niets bijzonders'. Gevraagd of ze hiermee akkoord gingen, zei u dat dat sowieso uw beslissing was (CGVS, p. 3). Ook hieruit valt af te leiden dat uw ouders niet zo strikt in de leer waren als u doet uitschijnen en ze u een aantal vrijheden gunden om uw leven zelfstandig uit te bouwen.

U verwees in dit verband ook naar wat uw zus L.Z. (...) (o.v. 8.508.055), was overkomen. Zo zei u dat de familie van uw oom O. (...), de broer van uw vader, uw zus wilde dwingen om met hun zoon, uw neef, te trouwen. Uw ouders gingen hiermee akkoord, maar uw zus wilde dit niet. Met het oog op dit huwelijk nam de familie van uw oom uw zus mee naar Frankrijk, maar uw zus kon gelukkig terugkeren naar België

(CGVS, p. 6, 14). Er moet echter worden opgemerkt dat ik in het kader van het tweede verzoek om internationale bescherming dat uw zus op 25 november 2019 indiende, de beslissing nam dat haar volgend verzoek kennelijk ongegrond was omdat er geen geloof kon worden gehecht aan haar verklaringen dat ze het risico liep om gedwongen uitgehuwelijkt te worden aan uw neef K. (...). Bijgevolg kan evenmin geloof worden gehecht aan de verklaringen die u in dit verband aflegde en kan dit element de kans dat u in aanmerking komt voor internationale bescherming evenmin verhogen.

U haalde ook nog aan dat u de reactie van uw ouders vreest omwille van uw relatie met uw Irakese vriend M. (...). U zei dat u M. (...) hebt leren kennen in het opvangcentrum, dat zijn asielprocedure lopende is en dat hij inmiddels zelfstandig in Brussel woont, waar u hem geregeld opzoekt. Jullie werkten samen in hetzelfde restaurant in La Roche. Enkel uw zus is op de hoogte van jullie relatie. U weet zeker dat uw ouders niet akkoord zouden gaan met deze relatie omdat hij Arabier is, u yezidi en zij bovendien niet willen dat u met iemand omgaat voor u getrouwd bent (Verklaring VV nr. 16 en CGVS, p.17). De door u geuite vrees is echter louter hypothetisch aangezien uw ouders niet op de hoogte zijn van uw relatie met M. (...). U toont dan ook niet aan dat u hierdoor vervolging zou moeten vrezen. Uit uw verklaringen blijkt overigens dat jullie al tweeëneenhalf jaar samen zijn, dat jullie elkaar geregeld zien in Brussel en activiteiten doen zoals iedereen (CGVS, p. 6-7). Uw geheime relatie met M. (...) vormt bijgevolg evenmin een element dat de kans dat u in aanmerking zou komen voor internationale bescherming aanzienlijk zou vergroten.

U verklaarde ten slotte dat u in geval van terugkeer yezidi vreest. U bent er echter niet in geslaagd deze vrees concreet aan te tonen. Zo weet u alleen dat yezidi overal in Georgië wonen, maar kan u niet zeggen hoeveel yezidi er in Georgië wonen en heeft u met geen enkele yezidi in Georgië contact. Ook in België kent u geen andere yezidi (CGVS, p. 9, 12, 18). U heeft wel yezidi vrienden die uit Georgië afkomstig zijn en die u in Frankrijk leerde kennen, onder wie een vriendin die vanuit Georgië naar Europa kwam om niet genitaal verminkt te worden (CGVS, p. 9-10). Nergens maakt u evenwel uw vrees op concrete wijze aannemelijk. U bent er om hoger vernoemde redenen echter niet in geslaagd uw aangehaalde vrees om bij terugkeer naar Georgië genitaal verminkt te worden aannemelijk te maken.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

De door u voorgelegde documenten die u volgens uw verklaringen van het internet haalde kunnen het bovenstaande niet wijzigen. Op de USB stick die u voorlegde staan enerzijds een YouTube filmpje evenals verschillende artikels over strafzaken die in de Russische Federatie gestart zijn naar aanleiding van misdrijven gepleegd door familieleden op familieleden die zich volgens de daders niet aan de traditionele codes zouden gehouden hebben. Zo blijkt uit het YouTube filmpje dat een jongeman van yezidi afkomst in Jekaterinburg (Russische Federatie) ernstig bedreigd werd door zijn vader en broer omwille van zijn huwelijk met een jonge vrouw van Russische afkomst, en dat zijn vader en broer hiervoor strafrechtelijk vervolgd kunnen worden. Uit het artikel dd 10 september 2013 afkomstig van de nieuwsportal yuga.ru blijkt dat een man gezocht wordt die zijn 16-jarig nichtje in het politiebureau in de regio Krasnodar (Russische Federatie) probeerde te doden omdat ze weigerde te worden uitgehuwelijkt. Uit het artikel op de blog van ene Serg Slavorum blijkt dat een jonge vrouw genaamd Anna Kalojan afkomstig uit de provincie Rostov (Russische Federatie) in januari 2013 gedood werd door haar ouders omdat ze als yezidi in de herfst van 2012 tegen de wil van haar ouders in het christelijk orthodoxe geloof had aangenomen. In het artikel afkomstig van de website rustelegraph.ru staat dat de autoriteiten in Jekaterinburg (Russische Federatie) een strafzaak openden naar aanleiding van de zelfdoding van een 16-jarig meisje van yezidi afkomst dat volgens de tradities werd uitgehuwelijkt aan een 50-jaar oude man van yezidi afkomst. Uit deze tragische incidenten die zich op verschillende locaties en op verschillende tijdstippen afspeelden, blijkt dat de autoriteiten hiertegen optraden. Er moet echter bovenal worden benadrukt dat deze incidenten zich voordeden in de Russische Federatie en dat aangezien u het Georgische staatsburgerschap bezit, uw verzoek ten opzichte van Georgië moet worden beoordeeld. Voor zover u met dit filmpje en deze artikels wil aantonen wat de gebruiken zijn bij yezidi op het vlak van huwelijksverbintenissen (en bekering), verwijs ik naar wat hierboven staat; namelijk dat u er niet in geslaagd bent uw vrees op dit vlak aannemelijk te maken. Nu staan op de USB stick die u voorlegde anderzijds een bijdrage van de Kazachse nieuwsportal zakon.kz waarin te lezen valt dat niet minder dan 17% van de meisjes in Georgië huwt voor ze 18 zijn, de wettelijke leeftijd om in Georgië in het huwelijk te treden. Dit gebeurt met name bij de etnische minderheid van de Sulakauri, azeri die in Georgië gevestigd zijn. Uit het artikel 'Vrouwelijke besnijdenis in Georgië' afkomstig van de website Caucasian Knot blijkt voorts dat de ombudsman van Georgië eind 2016 bevestigde dat de praktijk van genitale verminking zich in drie dorpen voordeed waar overwegend Avaren wonen, al wilden de inwoners van deze dorpen dit niet bevestigen, en dat deze praktijk in Georgië strafrechtelijk vervolgd wordt. In het artikel van Caucasian Knot genaamd 'vrouwelijke besnijdenis in de Kaukasus' ten slotte blijkt dat deze praktijk gangbaar is in

bepaalde delen van Georgië. Er moet aangaande deze bijdrage en artikels echter worden opgemerkt dat u zelf 22 jaar oud bent en dus niet langer minderjarig, waardoor u alvast niet het risico loopt om als minderjarige tegen uw zin te worden uitgehuwelijkt. Daarnaast blijkt uit het korte artikel van Caucasian Knot dat er sprake is van vrouwelijke genitale verminking in drie dorpen in Georgië waar hoofdzakelijk Avaren wonen en dat deze bij wet verboden praktijk in bepaalde delen van Georgië nog gangbaar is, maar nergens uit deze artikels blijkt dat yezidi vrouwelijke genitale verminking zouden toepassen. Bovendien bent u er, zoals hierboven reeds uiteengezet, niet in geslaagd uw vrees voor een gedwongen huwelijk en/of genitale verminking concreet aan te tonen bij terugkeer naar Georgië. Deze stukken vormen bijgevolg evenmin een element dat de kans dat u alsnog in aanmerking zou komen voor internationale bescherming aanzienlijk vergroot.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledig administratief dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of terughouding van betrokkene naar voornoemd veilig derde land (supra) het nonrefoulementbeginsel in het licht van artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet schendt."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoekster beroept zich in een enig middel op de:

"Schending art. 57/6/2 Vreemdelingenwet

Schending artikel 48/3 en 48/4 Vreemdelingenwet

Schending materiële motiveringsplicht".

Verzoekster citeert artikel 57/6/2, § 1 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet), geeft aan dat verweerder haar verzoek niet-ontvankelijk verklaarde en betoogt:

"De verzoekende partij heeft nochtans uitgebreid verteld over haar problemen

De verzoekende partij heeft er dit keer nochtans alles aan trachten te doen om de twijfel van de verwerende partij omtrent haar Afghaanse nationaliteit weg te nemen."

Vervolgens wijst verzoekster op de door haar neergelegde nieuwe elementen en op hetgeen zij hierover bij de DVZ verklaarde in haar verklaring volgend verzoek.

"De verzoekende partij legde uit dat haar familie haar een huwelijkspartner wil opleggen.

Zij hebben haar reeds een Yezidische man uit Duitsland proberen op te dringen. Doordat zij in België woont, kon zij zich hiertegen nog enerzijds verzetten. De verzoekende partij vreest het ergste mocht zij naar Georgië moeten gaan met haar familie. Zij zal zich daar bovendien in een zeer zwakke positie bevinden, gezien zij Georgië helemaal niet kent, zelfs niet de taal. Hoe kan zij daar dan haar rechten laten gelden?"

Verzoekster stelt dat verweerder ten onrechte motiveert dat haar vrees ten gevolge van haar relatie met M. louter hypothetisch is. Zij voert aan:

"De verzoekende partij kan haar ouders niet vertellen dat zij al tweeëneenhalf jaar een relatie heeft met een Iraakees omdat het een Arabier is, die zij bovendien zelf gekozen heeft.

Dit wordt niet ontkend en zegt toch al één en ander over haar vrees - gedwongen huwelijk - die de verwerende partij desalniettemin blijft betwijfelen.

De schrik van de verzoekende partij is dermate groot dat zij psychologische problemen heeft. Dit wordt niet ontkend door de verwerende partij."

Verzoekster vervolgt:

“De verzoekende partij heeft bovendien ook allerlei documenten voorgelegd om haar vrees te staven. In die context is vooral het verstikkende karakter van de Yezidi-afkomst en de gevolgen voor een partnerkeuze hiervan belangrijk.

De argumentatie waarmee de verwerende partij zich vrijstelt van elk verder onderzoek in deze, is dus niet correct.

Verzoekende partij meent dat verwerende partij bijzonder onzorgvuldig te werk is gegaan en ten onrechte de vluchtelingenstatus aan verzoekende partij geweigerd heeft.

Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken schendt dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Tevens schendt de verwerende partij de materiële motiveringplicht. De materiële motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig zijn.

De verzoekende partij meent dan ook dat de thans bestreden beslissing een schending uitmaakt van de artikel 48/3, 48/4 en 57/6/2 VW.”

2.2. Verzoekster vraagt op basis van het voorgaande:

“Huidig beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren.

Bijaldien de betwiste beslissing van de Commissaris-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen te hervormen.

en

verzoekende partij de vluchtelingenstatus te verlenen.

Subsidiair,

verzoekende partij de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen

Uiterst subsidiair,

De bestreden beslissing ingevolge artikel 39/2 §1,2° Vreemdelingenwet te vernietigen teneinde het CGVS toe te laten de nodige bijkomende onderzoeksmaatregelen te nemen en een nieuwe beslissing te nemen.

Uiterst subsubsidiair,

De bestreden beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot niet-ontvankelijkheid van het verzoek om internationale bescherming, bedoeld in artikel 57/6, § 3 vernietigen omdat er ernstige aanwijzingen bestaan dat de verzoeker in aanmerking zou komen voor de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling, zoals bepaald in artikel 48/3, of voor de toekenning van de subsidiaire bescherming, zoals bepaald in artikel 48/4.”

2.3. Verzoekster voegt ter staving van haar betoog geen stukken of documenten bij het voorliggende verzoekschrift.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.2. Dient in het kader van de aangevoerde schending van de motiveringplicht vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekster de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar wordt gesteld:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofd kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt. U voerde wel aan dat u momenteel een psychologe ziet die u geholpen had om uw relaas te doen in het kader van onderhavig verzoek om internationale bescherming. U kunt met uw psychologe praten over wat er op uw hart ligt, waarna u zich beter voelt. Ter staving hiervan legde u een attest voor van het Belgische Rode Kruis, waarin staat dat het Rode Kruis zal instaan voor de kosten verbonden aan de psychologische begeleiding die u zult krijgen, waarvoor een afspraak werd vastgelegd op 20 januari 2021 om 13.45 uur, op het moment dat u uw persoonlijk onderhoud op het CGVS aflegde (CGVS, p. 11). Niettemin begrip kan worden opgebracht voor eventuele psychologische problemen die u zou ervaren, blijkt uit uw verklaringen en voorgelegde stukken geenszins dat er wat u betreft bijzondere

procedurele noden kunnen worden vastgesteld of dat u niet in staat zou zijn op zelfstandige en volwaardige wijze deel te nemen aan onderhavige procedure.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen."

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoekster deze in het geheel niet aanvecht of betwist, onverminderd gelden. Dit geldt nog des te meer nu verzoekster in de vragenlijst "*bijzondere procedurele noden*" DVZ zelf aangaf dat er volgens haar geen elementen of omstandigheden waren die het vertellen van haar verhaal of haar deelname aan de procedure internationale bescherming konden hinderen.

Gelet op het voorgaande, toont verzoekster niet aan dat er bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Evenmin preciseert zij waaruit deze steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan. Verder duidt zij niet hoe dit van invloed had kunnen zijn op de behandeling van haar verzoek om internationale bescherming of de in de bestreden beslissing gedane beoordeling.

3.3. De bestreden beslissing is geschraagd op artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling luidt als volgt:

"Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.

Bij het in het eerste lid bedoelde onderzoek houdt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in voorkomend geval rekening met het feit dat de verzoeker zonder geldige uitleg heeft nagelaten, tijdens de vorige procedure, in het bijzonder bij het aanwenden van het in artikel 39/2 bedoelde rechtsmiddel, de elementen te doen gelden die de indiening van zijn volgend verzoek rechtvaardigen".

Waar verzoekster aangeeft: "*De verzoekende partij heeft er dit keer nochtans alles aan trachten te doen om de twijfel van de verwerende partij omtrent haar Afghaanse nationaliteit weg te nemen*", dient in dit kader vooreerst te worden opgemerkt dat niet kan worden ingezien waarop verzoekster doelt en hoe dit betoog te dezen dienstig zou kunnen zijn. Verzoekster is immers een Georgische. Bijgevolg dient te worden aangenomen dat deze passage in het verzoekschrift werd opgenomen ten gevolge van onzorgvuldig kopieer- en plakwerk vanwege verzoeksters advocaat en wordt deze verder buiten beschouwing gelaten.

Verzoekster laat de bestreden beslissing verder geheel ongemoeid en vecht deze niet concreet aan waar in het licht van voormeld wetsartikel en inzake de asielmotieven die zij reeds in het kader van haar vorige verzoek aanhaalde wordt gemotiveerd:

"Er dient vooreerst te worden benadrukt dat het CGVS uw eerste beschermingsverzoek als kennelijk ongegrond beoordeelde nadat u er niet in geslaagd was om een actuele vrees of een reëel risico op ernstige schade in uw hoofde aannemelijk te maken. De beslissing van het CGVS werd middels een arrest bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. U diende hiertegen geen cassatieberoep in bij de Raad van State binnen de wettelijk voorziene termijn. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige beschermingsverzoek en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

In onderhavig, tweede beschermingsverzoek is dergelijk element in uw dossier niet voorhanden.

Wat de verklaringen betreft die u aflegt met betrekking tot gebeurtenissen die verband houden met uw vorig verzoek, met name de problemen die uw ouders omwille van hun verschillende religie kenden met uw oom en u daarnaast niet terug kan naar Georgië omdat u dat land niet kent, u de taal niet kent en er helemaal niets kent (Verklaring VV, nr. 16 en CGVS, p. 2 en 18), moet worden bevestigd dat uw vorig verzoek door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en

deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidige verzoek louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid.

Er moet immers worden benadrukt dat in de beslissing die ik op 26 november 2018 in het kader van uw eerste verzoek nam waarbij ik oordeelde dat uw verzoek kennelijk ongegrond was, omstandig uiteengezet werd waarom geen geloof kan worden gehecht aan de problemen die uw moeder gekend zou hebben met haar broer, uw oom A. (...). Uw moeder wist deze problemen, die zij verklaarde te hebben meegemaakt, immers niet aannemelijk te maken. Daarnaast werd geoordeeld dat de aanpassingsproblemen waarvan u, in geval u naar Georgië zou gaan, gewag maakte, van sociaaleconomische aard zijn, geen verband houden met de criteria die asiel wettigen en geen reëel risico uitmaken zoals begrepen in de definitie van subsidiaire bescherming. Het beroep dat u tegen deze beslissing aantekende bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werd bij arrest van 19 juni 2019 verworpen. Bijgevolg kunnen deze motieven, die u louter herhaalt en waaraan u nog steeds vasthoudt, de kans dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt niet aanzienlijk vergroten."

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoekster deze geheel ongemoeid laat en niet concreet aanvecht, onverminderd overeind.

In zoverre verzoekster in het verzoekschrift opnieuw op algemene wijze gewag maakt van het gegeven dat zij in Georgië niemand kent en de taal niet spreekt en waar zij andermaal poneert dat zij daardoor een zwakke positie zou hebben, dient dan ook wederom te worden benadrukt dat deze elementen reeds voorwerp uitmaakten van de beoordeling die geschiedde in het kader van haar vorige verzoek om internationale bescherming en dat daarbij, zoals blijkt uit het voorgaande, werd geoordeeld dat deze elementen niet kunnen leiden tot de toekenning van internationale bescherming aan verzoekster.

Betreffende de nieuw door verzoekster aangehaalde vrees dat zij in haar land van herkomst door toedoen van haar familie en/of de yezidi-gemeenschap slachtoffer zou riskeren te worden van de yezidi-tradities, wordt in de bestreden beslissing voorts op geheel gerechtvaardigde wijze gemotiveerd:

"Wat betreft het nieuwe element dat u aanhaalt, met name uw vrees dat u in geval van terugkeer naar Georgië omwille van de yezidi tradities onderworpen zou worden aan genitale verminking en een gedwongen huwelijk, moet worden opgemerkt dat u hierbij evenmin aannemelijk maakt dat dit de kans dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt aanzienlijk vergroot.

U verklaarde dat u van een yezidi vriendin die in Frankrijk woont gehoord had dat deze praktijk nog bestaat in Georgië en dat ze daarom naar Europa was gekomen (CGVS, p. 11). Toen u gevraagd werd wie erop zou staan dat u besneden zou worden, antwoordde u dat yezidi priesters, uw familie en meer bepaald uw vader dit zouden eisen. Een meisje moet dat ondergaan om maagd te blijven voor het huwelijk (CGVS, p. 11). U toont echter geenszins aan dat uw ouders, overige familieleden, laat staan yezidi geestelijken hierop zouden staan.

Wat uw vrees ten aanzien van uw familie en meer in het bijzonder uw vader betreft, blijkt uit uw verklaringen dat uw vader hier nooit met u over sprak en dat uw moeder, die op haar 17de of 18de huwde, niet besneden werd (CGVS, p. 10). Het is pas op het moment dat u uw moeder vroeg of deze praktijk bestond, waarop ze zei van wel, dat dit onderwerp voor het eerst ter sprake kwam (CGVS, p. 10). U bent er niet van op de hoogte dat iemand in uw familie, bijvoorbeeld uw grootmoeders, besneden zou zijn (CGVS, p. 10-11). U kent verder geen yezidi meisjes of vrouwen die genitaal verminkt werden (CGVS, p. 12). Er kan dan ook niet worden ingezien waarom uw vader in geval van terugkeer naar Georgië er ineens op zou staan dat u besneden zou worden, terwijl hij hier met u, die inmiddels 22 jaar oud bent, nooit met enig woord over gerept heeft. Nu verklaarde u dat de geestelijken, de yezidi priesters, hem hiertoe zouden dwingen (CGVS, p. 13). Gezien u zelf nog nooit in Georgië bent geweest, u er nooit contact heeft gehad met familieleden noch met andere mensen, u er niemand, dus ook geen enkele geestelijke, kent, is dit een blote bewering die u geenszins hard kunt maken (Verklaring VV, nr. 21 en CGVS, p. 9, 13). Ook uw bewering dat de familie van uw moeder daar is, zij u zal vinden en doen wat ze wil, houdt geen steek (CGVS, p. 14). In het kader van het verzoek om internationale bescherming dat uw moeder indiende in naam van uw broertje O. (...), verklaarde uw moeder immers dat zij helemaal geen idee heeft wie van haar familieleden, uitgezonderd haar broer met wie ze geen contact heeft, nog in Georgië verblijft (CGVS O. (...), p. 8). Bovendien is, zoals u zelf ook al aangaf, de praktijk van vrouwenbesnijdenis in Georgië bij wet verboden (CGVS, p. 10). U zou in geval u zich bedreigd zou voelen dat deze praktijk alsnog op u zou worden toegepast, een beroep kunnen doen op de Georgische autoriteiten. Uw bewering dat yezidi ook politieagenten hebben en ook in de regering zitten houdt geen steek, aangezien zij ook de wet moeten eerbiedigen en toepassen.

U bent er voorts evenmin in geslaagd aan te tonen dat u in geval van terugkeer naar Georgië een gedwongen huwelijk riskeert. U verklaarde dat er buiten uw familie hier in België geen andere mensen zijn die u onder druk zetten om te huwen met een bepaalde huwelijkskandidaat (Verklaring VV, nr. 16 en CGVS, p. 20). Eenmaal in Georgië zullen uw ouders echter de yezidi gemeenschap verwittigen dat u daar bent en riskeert u uitgehuwelijkt te worden (CGVS, p. 20). Er moet echter worden opgemerkt dat uw verklaringen dat uw familie u een gedwongen huwelijk zou willen opleggen niet stroken met de verklaringen die uw moeder in dit verband aflegde. Zo verklaarde uw moeder in het kader van het verzoek om internationale bescherming dat zij in naam van uw broertje O. (...) indiende, toen haar gevraagd werd welke vrees zij in hoofde van haar kinderen koesterde in geval van terugkeer naar Georgië, dat haar dochters er gedwongen zullen worden uitgehuwelijkt (CGVS I.O. (...), p. 6). Aangezien uw moeder verklaarde dit te vrezen, is het duidelijk dat zij tegen een gedwongen huwelijk is voor haar dochters.

Nu had u het over één huwelijkskandidaat die uw ouders in februari 2020 voor u op het oog hadden. Het ging om een yezidi die in Duitsland woonde. Het is echter opvallend dat u noch zijn voornaam, noch zijn familienaam, noch zijn woonplaats heeft trachten te achterhalen, ook al verklaarde u niet in hem geïnteresseerd te zijn geweest. Nog opvallender is dat u tijdens uw verklaringen bij de DVZ op 10 maart 2020, toen u zei dat uw ouders uw zus wilden verplichten met iemand te huwen die ze niet kende en u vreesde dat met u hetzelfde zou gebeuren, met geen woord repte over het feit dat kort voordien, namelijk in februari 2020, een voorstel kwam om een Duitse yezidi te ontmoeten met het oog op een gearrangeerd huwelijk (Verklaring VV, nr. 16). Wat er ook van zij, blijkt uit uw verklaringen dat u uw vader toen duidelijk maakte dat u dat niet wilde en de jongeman vervolgens niet afkwam (CGVS, p. 14-15). Sindsdien werd u geen andere huwelijkskandidaat meer voorgesteld. Uw vader spreekt met u momenteel niet over een huwelijk hoewel jullie nog met elkaar praten (CGVS, p. 15, 18). Toen u tegen uw moeder zei dat u niet met om het even wie wilde huwen, zei ze dat dat nu eenmaal de traditie was bij yezidi (CGVS, p. 15). Gezien de jarenlange problemen die uw ouders verklaarden te hebben gekend met de familieleden van uw moeder net omwille van haar huwelijk met uw vader, dat haar familieleden niet zagen zitten omdat uw vader het yezidi geloof aanhing en zij orthodox christen was, lijkt het bijzonder weinig waarschijnlijk dat een gedwongen huwelijk voor uw ouders hoegenaamd geen problemen oplevert, uw moeder luistert naar alles wat uw vader zegt en zij u niet de keuze zou laten, zoals u verklaarde (CGVS, p. 16-17).

Het feit dat uw moeder haar christen orthodoxe geloof kan belijden zoals ze dat wenst (ze verklaarde elke week naar de kerk te gaan), dat uw broer G. (...), O. (...), uw zus en uzelf haar daarbij geregeld vergezellen, dat ze verklaarde dat haar kinderen er allen aan denken zich te bekeren tot het christendom en dat jullie cultureel gezien wel yezidi zijn, maar niet de yezidi religie volgen, vormt een bijkomende indicatie dat uw ouders niet zo vasthouden aan de tradities zoals u nochtans beweert (CGVS I.O. (...), p. 3-4). Het feit dat u aangaf dat jullie geen contact hebben met andere mensen uit de yezidi gemeenschap in België, wijst er eveneens op dat uw ouders niet in die mate vasthouden aan de yezidi tradities (CGVS, p. 18). Toen u overigens gevraagd werd wat uw ouders ervan vonden dat u in België (een jaar lang) in een restaurant aan de slag was, antwoordde u 'niets bijzonders'. Gevraagd of ze hiermee akkoord gingen, zei u dat dat sowieso uw beslissing was (CGVS, p. 3). Ook hieruit valt af te leiden dat uw ouders niet zo strikt in de leer waren als u doet uitschijnen en ze u een aantal vrijheden gunden om uw leven zelfstandig uit te bouwen.

U verwees in dit verband ook naar wat uw zus L.Z. (...) (o.v. 8.508.055), was overkomen. Zo zei u dat de familie van uw oom O. (...), de broer van uw vader, uw zus wilde dwingen om met hun zoon, uw neef, te trouwen. Uw ouders gingen hiermee akkoord, maar uw zus wilde dit niet. Met het oog op dit huwelijk nam de familie van uw oom uw zus mee naar Frankrijk, maar uw zus kon gelukkig terugkeren naar België (CGVS, p. 6, 14). Er moet echter worden opgemerkt dat ik in het kader van het tweede verzoek om internationale bescherming dat uw zus op 25 november 2019 indiende, de beslissing nam dat haar volgend verzoek kennelijk ongegrond was omdat er geen geloof kon worden gehecht aan haar verklaringen dat ze het risico liep om gedwongen uitgehuwelijkt te worden aan uw neef K. (...). Bijgevolg kan evenmin geloof worden gehecht aan de verklaringen die u in dit verband aflegde en kan dit element de kans dat u in aanmerking komt voor internationale bescherming evenmin verhogen.

(...)

U verklaarde ten slotte dat u in geval van terugkeer yezidi vreest. U bent er echter niet in geslaagd deze vrees concreet aan te tonen. Zo weet u alleen dat yezidi overal in Georgië wonen, maar kan u niet zeggen hoeveel yezidi er in Georgië wonen en heeft u met geen enkele yezidi in Georgië contact. Ook in België kent u geen andere yezidi (CGVS, p. 9, 12, 18). U heeft wel yezidi vrienden die uit Georgië afkomstig zijn en die u in Frankrijk leerde kennen, onder wie een vriendin die vanuit Georgië naar Europa kwam om niet genitaal verminkt te worden (CGVS, p. 9-10). Nergens maakt u evenwel uw vrees op concrete wijze aannemelijk. U bent er om hoger vernoemde redenen echter niet in geslaagd uw aangehaalde vrees om bij terugkeer naar Georgië genitaal verminkt te worden aannemelijk te maken.

(...)

De door u voorgelegde documenten die u volgens uw verklaringen van het internet haalde kunnen het bovenstaande niet wijzigen. Op de USB stick die u voorlegde staan enerzijds een YouTube filmpje evenals verschillende artikels over strafzaken die in de Russische Federatie gestart zijn naar aanleiding van misdrijven gepleegd door familieleden op familieleden die zich volgens de daders niet aan de traditionele codes zouden gehouden hebben. Zo blijkt uit het YouTube filmpje dat een jongeman van yezidi afkomst in Jekaterinburg (Russische Federatie) ernstig bedreigd werd door zijn vader en broer omwille van zijn huwelijk met een jonge vrouw van Russische afkomst, en dat zijn vader en broer hiervoor strafrechtelijk vervolgd kunnen worden. Uit het artikel dd 10 september 2013 afkomstig van de nieuwsportal yuga.ru blijkt dat een man gezocht wordt die zijn 16-jarig nichtje in het politiebureau in de regio Krasnodar (Russische Federatie) probeerde te doden omdat ze weigerde te worden uitgehuwelijkt. Uit het artikel op de blog van ene Serg Slavorum blijkt dat een jonge vrouw genaamd Anna Kalojan afkomstig uit de provincie Rostov (Russische Federatie) in januari 2013 gedood werd door haar ouders omdat ze als yezidi in de herfst van 2012 tegen de wil van haar ouders in het christelijk orthodoxe geloof had aangenomen. In het artikel afkomstig van de website rustelegraph.ru staat dat de autoriteiten in Jekaterinburg (Russische Federatie) een strafzaak openden naar aanleiding van de zelfdoding van een 16-jarig meisje van yezidi afkomst dat volgens de tradities werd uitgehuwelijkt aan een 50-jaar oude man van yezidi afkomst. Uit deze tragische incidenten die zich op verschillende locaties en op verschillende tijdstippen afspeelden, blijkt dat de autoriteiten hiertegen optraden. Er moet echter bovenal worden benadrukt dat deze incidenten zich voordeden in de Russische Federatie en dat aangezien u het Georgische staatsburgerschap bezit, uw verzoek ten opzichte van Georgië moet worden beoordeeld. Voor zover u met dit filmpje en deze artikels wil aantonen wat de gebruiken zijn bij yezidi op het vlak van huwelijksverbintenissen (en bekering), verwijs ik naar wat hierboven staat; namelijk dat u er niet in geslaagd bent uw vrees op dit vlak aannemelijk te maken. Nu staan op de USB stick die u voorlegde anderzijds een bijdrage van de Kazachse nieuwsportal zakon.kz waarin te lezen valt dat niet minder dan 17% van de meisjes in Georgië huwt voor ze 18 zijn, de wettelijke leeftijd om in Georgië in het huwelijk te treden. Dit gebeurt met name bij de etnische minderheid van de Sulakauri, azeri die in Georgië gevestigd zijn. Uit het artikel 'Vrouwelijke besnijdenis in Georgië' afkomstig van de website Caucasian Knot blijkt voorts dat de ombudsman van Georgië eind 2016 bevestigde dat de praktijk van genitale verminking zich in drie dorpen voordeed waar overwegend Avaren wonen, al wilden de inwoners van deze dorpen dit niet bevestigen, en dat deze praktijk in Georgië strafrechtelijk vervolgd wordt. In het artikel van Caucasian Knot genaamd 'vrouwelijke besnijdenis in de Kaukasus' ten slotte blijkt dat deze praktijk gangbaar is in bepaalde delen van Georgië. Er moet aangaande deze bijdrage en artikels echter worden opgemerkt dat u zelf 22 jaar oud bent en dus niet langer minderjarig, waardoor u alvast niet het risico loopt om als minderjarige tegen uw zin te worden uitgehuwelijkt. Daarnaast blijkt uit het korte artikel van Caucasian Knot dat er sprake is van vrouwelijke genitale verminking in drie dorpen in Georgië waar hoofdzakelijk Avaren wonen en dat deze bij wet verboden praktijk in bepaalde delen van Georgië nog gangbaar is, maar nergens uit deze artikels blijkt dat yezidi vrouwelijke genitale verminking zouden toepassen. Bovendien bent u er, zoals hierboven reeds uiteengezet, niet in geslaagd uw vrees voor een gedwongen huwelijk en/of genitale verminking concreet aan te tonen bij terugkeer naar Georgië. Deze stukken vormen bijgevolg evenmin een element dat de kans dat u alsnog in aanmerking zou komen voor internationale bescherming aanzienlijk vergroot."

Verzoekster voert ter weerlegging van deze motieven blijkens een lezing van het voorliggende verzoekschrift niet één concreet en dienstig argument aan.

Zij beperkt zich er immers toe de aangevoerde vrees, dit bovendien op louter en bijzonder algemene wijze, te herhalen, te wijzen op haar eerder afgelegde verklaringen en op de eerder door haar neergelegde documenten en aan te geven dat zij in Georgië bij confrontatie met de gevreesde problemen ten gevolge van onder meer de taalbarrière haar rechten niet zal kunnen doen gelden. Verzoekster gaat met dit betoog volledig voorbij aan en doet hiermee op generlei wijze afbreuk aan de veelheid aan voormelde, concrete, inzake haar eerder afgelegde verklaringen en de eerder door haar neergelegde documenten gedane, vaststellingen. Uit deze vaststellingen blijkt genoegzaam dat verzoekster in het geheel niet aantoont of aannemelijk maakt dat zij afkomstig zou zijn uit een familie of gemeenschap die de Yezidi-tradities aanhangt. Tevens blijkt hieruit duidelijk dat verzoekster niet concreet aannemelijk maakt en dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan de bewering dat verzoeksters ouders, overige familieleden of leden van de Yezidi-gemeenschap in Georgië zouden aandringen op een gedwongen huwelijk of besnijdenis van verzoekster. Verder blijkt hieruit genoegzaam dat verzoekster met de door haar voorgelegde documenten en stukken geenszins aantoont of aannemelijk maakt dat de situatie in Georgië van zulke aard zou zijn dat deze voor een volwassen Yezidi-vrouw op zich het risico met zich zou brengen om gedwongen te zullen worden onderworpen aan een huwelijk of besnijdenis.

Dat dit laatste zo zou zijn, kan overigens bezwaarlijk ernstig worden genomen nu het land van herkomst van verzoekster (opnieuw) werd opgenomen op de lijst van veilige landen bij artikel 1 van het KB van 14 januari 2022 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst.

Een land van herkomst wordt overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/6/1, § 3 van de Vreemdelingenwet immers als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Hierbij dient onder meer rekening te worden gehouden met de mate waarin bescherming geboden wordt tegen vervolging of mishandeling door middel van :

- a) de wetten en voorschriften van het land en de wijze waarop deze in de praktijk worden toegepast;
- b) de naleving van de rechten en vrijheden neergelegd in het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten of het Verdrag tegen foltering, in het bijzonder de rechten waarop geen afwijkingen uit hoofde van artikel 15, § 2, van voornoemd Europees Verdrag zijn toegestaan;
- c) de naleving van het non-refoulement beginsel;
- d) het beschikbaar zijn van een systeem van daadwerkelijke rechtsmiddelen tegen schending van voornoemde rechten en vrijheden.

Aangaande verzoeksters voorgehouden relatie met een Irakees en de vrees ten aanzien van haar ouders die zij op deze relatie grondt, dient vooreerst te worden opgemerkt dat deze vrees, gezien verzoekster aangeeft dat haar ouders van deze relatie tot op heden niet op de hoogte zijn, louter hypothetisch is. Verzoekster voert geen argumenten aan die op deze vaststelling een ander licht zouden kunnen werpen. Dient hoe dan ook te worden vastgesteld dat ook aan deze, door verzoekster aangevoerde vrees niet het minste geloof kan worden gehecht. Blijkens het niet-betwiste feitenrelaas, zou verzoekster met M. immers reeds een vaste relatie hebben sedert juli 2018. Zo zij op basis van deze relatie werkelijk iets diende te vrezen ten aanzien van haar ouders, kon derhalve worden verwacht dat zij hiervan reeds melding zou hebben gemaakt in het kader van haar vorige verzoek om internationale bescherming en in het kader van haar beroepsprocedure voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die slechts werd beëindigd bij arrest van 19 juni 2019. Dat zij zulks kennelijk niet deed, laat niet toe aan haar vermeende vrees ten gevolge van haar relatie geloof te hechten.

De geloofwaardigheid van deze vrees wordt bovendien nog verder ondermijnd doordat, zoals reeds hoger werd aangegeven, verzoekster in het geheel niet aantoot of aannemelijk maakt en dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan de bewering dat zij zou stammen uit een familie of gemeenschap die de Yezidi-tradities aanhangt. Gezien zij niet aantoot of aannemelijk maakt dat zij uit een traditionele familie of gemeenschap stamt, toont zij evenmin aan en maakt zij ook niet aannemelijk dat haar relatie met een niet-Yezidi daadwerkelijk voor problemen zou kunnen zorgen. Dit geldt nog des te meer nu haar ouders zelf een gemengd huwelijk hebben en haar vader, als Yezidi, zelf is gehuwd met een niet-Yezidi.

In lijn van het voorgaande, dient voorts te worden vastgesteld dat verzoekster kennelijk een grote mate van vrijheid geniet. Uit de verklaringen die in dit kader terecht worden aangehaald in de bestreden beslissing, blijkt immers dat zij door haar familie duidelijk niet wordt gecontroleerd, dat haar vrijheid geenszins wordt ingeperkt, dat zij mocht studeren en mag werken, dat er niets werd of wordt ondernomen om te verhinderen dat zij een man zou leren kennen en/of een relatie zou starten of onderhouden en dat zij integendeel aangaf dat zij eenvoudigweg en over een periode van twee en een half jaar een vaste relatie met M. kon onderhouden, waarbij zij elkaar regelmatig zagen in Brussel en activiteiten deden zoals iedereen. Dat dit een 'geheime' en voor haar ouders verborgen relatie zou betreffen, is aldus niet aannemelijk.

Dat verzoekster ook zelf de mening toegedaan is dat haar voorgehouden relatie met M. niet kan volstaan om te besluiten of kan leiden tot de toekenning van internationale bescherming, blijkt overigens eveneens uit het gegeven dat zij het nodig achtte om de hoger ongeloofwaardig bevonden, fictieve vrees om gedwongen te zullen worden uitgethuwlijkt of besneden, ten berde te brengen.

Verzoekster kan aan de veelheid aan voormelde motieven tot slot bezwaarlijk afbreuk doen door op algemene wijze te poneren dat haar schrik dermate groot zou zijn dat zij psychologische problemen heeft. Vooreerst toont verzoekster op generlei wijze aan dat zij daadwerkelijk zou hebben gekampt of zou

kampen met ernstige psychologische problemen. Uit het attest zoals opgenomen in de map 'documenten' in het administratief dossier kan zulks vooreerst immers geenszins worden afgeleid. In dit attest wordt slechts aangegeven dat het Rode Kruis zal instaan voor de psychologische begeleiding die verzoekster krijgt en waarvoor een afspraak werd vastgesteld op 20 januari 2021. Uit dit attest blijkt als dusdanig aldus niet met welke psychologische problemen verzoekster kampte en kan niet worden afgeleid dat deze problemen dermate ernstig waren als zij voorhoudt. Evenmin kan uit dit attest ook maar iets worden afgeleid inzake de (mogelijke) oorzaak van verzoeksters voorgehouden psychologische problemen. Verzoekster brengt voor het overige geen attesten bij. Zij toont derhalve niet aan dat zij sedertdien en/of tot op heden (nog) psychologisch wordt opgevolgd of begeleid; laat staan dat zij zou aantonen of aannemelijk zou maken dat haar vermeende psychologische problemen te wijten zouden zijn aan haar zelfverklaarde schrik.

3.4. In acht genomen hetgeen voorafgaat, zijn er geen nieuwe elementen of feiten in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet aan de orde en worden er geen nieuwe elementen of feiten door verzoekster neergelegd die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor de erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Derhalve heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in de bestreden beslissing ten aanzien van verzoekster terecht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van haar (volgend) verzoek om internationale bescherming.

3.5. Verzoekster toont voor het overige niet aan op welke wijze het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel *in casu* en door de bestreden beslissing zouden zijn geschonden. Bijgevolg wordt de schending van deze beginselen ook niet op dienstige wijze aangevoerd.

3.6. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee juni tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT